

A sikeresnek joggal mondható, emelkedett ünnepségre árnyékot vetett egy sugdolásból kikerekedett hír: egy Kanadában élő idős férfi, Kiss József-rajongó, számos, a költőre vonatkozó emléktárgy birtokosa, levélben felajánlott száz aranydollárt, hozzák belőle rendbe a költő szülőházát, s a szobát, amelyben a szegény falusi kocsmáros fia meglátta a napvilágot, rendezzék be múzeumnak. Nos, a felajánlás lármás ellenkezést váltott ki, elfogultságok szökkentek talpra, afféle „magyaros rártartóság”: csak nem hagyjuk, hogy holmi amerikai lazítson fel itt minket... (A szülőház, persze, ugyancsak „laza” állapotban, már-már dülöfélben volt akkor.)

Úgy vélem, a „nemes valuta” illetően „behozatala” nem veszélyezteteti szocialista rendünket, minden bizonnyal nemesebb a megajánlók szándéka, mint — teszem azt — a pénzes turisták költséghelyi módja. Nem fékezni, ösztönözni illenék az efféle megajánlásokat.

Gulyás Mihály

(Megjelent az Élet és Irodalom május 23-1 számában)

(Novotta Ferenc felvétele)

Alapkőlerakási ünnepség Rakacán

